

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2015/514**2018/EØS/4/09****av 18. desember 2014****om de opplysningene vedkommende myndigheter skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet i henhold til artikkel 67 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, særlig artikkel 67 nr. 5, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig å angi nærmere innholdet i de opplysningene som vedkommende myndigheter i medlemsstatene hvert kvartal skal oversende til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) i henhold til artikkel 67 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU for at denne skal være i stand til å vurdere hvordan passet for forvaltere av alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-forvaltere etablert i Unionen) som forvalter eller markedsfører i Unionen alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-er etablert i Unionen), virker, driftsvilkårene for AIF-er og deres forvaltere og mulige konsekvenser av en utvidelse av passet.
- 2) Det er viktig å sikre at opplysningene som vedkommende myndigheter oversender, er relevante og egnet til å bidra til en velfundert vurdering. Alle vedkommende myndigheter bør derfor oversende opplysninger som gjør det mulig å sikre en ensartet vurdering i hele Unionen, samtidig som de beholder muligheten til også å sende inn eventuelle tilleggsopplysninger de måtte anse som nyttige for vurderingen av den generelle virkemåten til EU-passet og de nasjonale reglene for private plasseringer, og av mulige virkninger av en utvidelse av passet til fond og forvaltere etablert i en tredjestat. For å sikre at ensartede rapporteringskrav får direkte anvendelse på alle vedkommende myndigheter, er det nødvendig å fastsette regler for hvilke opplysninger som skal oversendes til ESMA, i form av en forordning.
- 3) For å vurdere bruken av EU-passet er det viktig å samle inn kvantitative opplysninger om AIF-forvaltere og AIF-er som bruker passene fastsatt i artikkel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU, og opplysninger om de jurisdiksjonene der det foregår grensekryssende virksomhet, samt om typene grensekryssende virksomhet.
- 4) Effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter er en svært viktig side ved EU-passets generelle virkemåte. For å vurdere effektiviteten er det nødvendig å samle inn opplysninger om samarbeidet mellom vedkommende myndigheter når de utøver sitt ansvar i samsvar med artikkel 45 og 50 i direktiv 2011/61/EU. Dette innebærer en vurdering av tilfeller der ulike kompetanser har gjort seg gjeldende, av tiltakene som er truffet og av hvor effektivt samarbeidet er med hensyn til valg av tidspunkter, relevans og detaljnivå.
- 5) EU-passet baserer seg på meldingssystemet fastsatt i artikkel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU. Vedkommende myndigheter bør derfor sende inn opplysninger om hvordan dette systemet virker, særlig med hensyn til tidspunkter, smidighet, kvaliteten på meldte opplysninger og eventuelle forskjeller anvendelsen av det måtte medføre.
- 6) For å gjøre det mulig å foreta en objektiv vurdering bør vedkommende myndigheter pålegges å framlegge opplysninger om passets virkemåte også fra investorenes synsvinkel, særlig med hensyn til virkningene for investorvernet. Vedkommende myndigheter bør også framlegge opplysninger om klager fra investorer på AIF-forvaltere eller AIF-er som er etablert i andre medlemsstater enn der investoren har sitt hjemsted, om henvendelser fra investorer om kompetansefordelingen mellom vedkommende myndigheter i ulike medlemsstater og om eventuelle spørsmål i forbindelse med markedsføringstiltakene.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 82 av 27.3.2015, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 202/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 36.

⁽¹⁾ EUT L 174 av 1.7.2011, s.1.

- 7) Ved vurderingen av passets virkemåte må det tas behørig hensyn til ESMAAs rolle i å løse meningsforskjeller mellom vedkommende myndigheter med hensyn til forvaltning eller markedsføring over landegrensene. Vedkommende myndigheter bør derfor formidle sine synspunkter på nytteverdi, tidspunkter, kvalitet og andre spørsmål i forbindelse med ESMAAs deltakelse.
- 8) For å vurdere virkemåten til de nåværende nasjonale ordningene som gjør det mulig for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat og AIF-er etablert i en tredjestat å drive virksomhet i den enkelte medlemsstat, er det nødvendig å ha full kunnskap om de rettslige rammene som medlemsstatene har vedtatt, samt deres særtrekk og forskjeller i forhold til de reglene som gjelder for AIF-forvaltere etablert i Unionen og AIF-er etablert i Unionen. Det er også viktig å samle inn kvantitative opplysninger om antallet AIF-er etablert i en tredjestat som markedsføres i medlemsstatene, og AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter eller markedsfører AIF-er i medlemsstatene. Denne informasjonen bør også inneholde opplysninger om håndhevings- og tilsynstiltak og om ytterligere opplysninger som tilsynsmyndigheter i tredjestater har oversendt på anmodning.
- 9) Vedkommende myndigheter bør gi opplysninger om eventuelle samarbeidsordninger de har avtalt med tilsynsmyndigheter i tredjestater, og som ESMA ikke allerede er kjent med gjennom sin deltakelse i forhandlingene om multilaterale programerklæringer. For å kunne vurdere hvordan samarbeidsordningene fungerer er det viktig å samle inn opplysninger om hvor effektive de er, f.eks. kvantitative og kvalitative opplysninger om anvendelsen av de ulike fullmaktene disse ordningene omfatter. Dette omfatter anmodninger om opplysninger, stedlig tilsyn og utveksling av opplysninger. Samarbeidets effektivitet bør vurderes med hensyn til relevans, detaljnivå, tidspunkter og fullstendighet når det gjelder den bistanden som mottas.
- 10) Vedkommende myndigheter bør gi opplysninger om alle egenskaper ved en tredjestats ordning som faktisk eller rettslig skaper begrensninger eller vanskeligheter for dem når de skal utføre sine tilsynsoppgaver eller samle inn opplysninger direkte fra enheter fra tredjestater. Det bør dessuten samles inn opplysninger om klager fra investorer og om tiltak vedkommende myndigheter har truffet som følge av slike klager.
- 11) Vurderingen av samspillet mellom de to ordningene som er opprettet for å forvalte eller markedsføre AIF-er, bør baseres på dokumentasjon som gjenspeiler situasjonen generelt på det indre marked, og på kortsiktige og langsiktige vurderinger av markedsutviklingen, herunder mulige markedsforstyrrelser og konkurransevidninger. Vurderingene bør gjøres på grunnlag av dokumentasjon på om det foreligger like konkurransevilkår mellom medlemsstatene og den enkelte tredjestat, for eksempel når det gjelder regelverksbyrden, konkurransevilkår og tilsyn. Vedkommende myndigheter bør framlegge konkrete opplysninger om generelle eller spesielle problemer som gjelder visse tredjestater, og angi kildene til disse problemene.
- 12) Når vedkommende myndigheter framlegger opplysninger om mulige markedsforstyrrelser eller konkurransevidninger, bør de ta i betraktning alle innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere. Det er viktig å fastslå hvorvidt og i hvilken utstrekning både AIF-er etablert i Unionen og innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer som er opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁽²⁾, i tillegg til deres forvaltere, kan komme til å bli berørt av innføringen av tredjestatpass. Dette er særlig viktig med tanke på at definisjonen av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i direktiv 2011/61/EU omfatter alle innretninger for kollektiv investering som er etablert i tredjestater, herunder slike som ville ha vært underlagt direktiv 2009/65/EF dersom de hadde vært etablert i en medlemsstat. For å kunne vurdere den samlede virkningen på markedet er det nødvendig å identifisere mulige virkninger på andre formidlere som driver virksomhet i kapitalforvaltningssektoren, som depotmottakere eller tjenesteytere —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedkommende myndigheter skal i henhold til artikkel 67 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU gi Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) følgende opplysninger:

- a) opplysninger om hvordan EU-passet virker for forvaltere av alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-forvaltere») etablert i Unionen som forvalter og/eller markedsfører alternative investeringsfond (heretter kalt «AIF-er») etablert i Unionen, som fastsatt i artikkel 2-7,

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

- b) opplysninger om hvordan den markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er etablert i en tredjestat som utøves av forvaltere av AIF-er etablert i Unionen, og den forvaltningen og/eller markedsføringen i medlemsstatene av AIF-er som utøves av AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, virker, som fastsatt i artikkel 8-13,
- c) opplysninger om hvilken innvirkning ordningene nevnt i bokstav a) og b) har, som fastsatt i artikkel 14.

Artikkel 2

Når det gjelder bruken av passet, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som har tillatelse i henhold til artikkel 7 i direktiv 2011/61/EU,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører andeler eller aksjer i AIF-er etablert i Unionen i henhold til artikkel 32 i direktiv 2011/61/EU, antallet AIF-er etablert i Unionen og avdelinger i AIF-er som markedsføres i henhold til artikkel 32 i direktiv 2011/61/EU, og fordeling på hjemstat og vertsstat,
- c) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU, antallet AIF-er etablert i Unionen som forvaltes i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU, og fordeling på hjemstat og vertsstat,
- d) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter AIF-er etablert i Unionen som er etablert i andre medlemsstater i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU ved opprettelse av en filial, og antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som direkte forvalter AIF-er etablert i Unionen som er etablert i andre medlemsstater i henhold til artikkel 33 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 3

Når det gjelder problemer med hensyn til effektivt samarbeid mellom vedkommende myndigheter, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet har underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som beskrevet i artikkel 45 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU, med angivelse av typen situasjon,
- b) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha blitt underrettet i henhold til artikkel 45 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU av vedkommende myndighet i vertsstaten, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 5 i nevnte direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- c) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som beskrevet i artikkel 45 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 6 i nevnte direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- d) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet har underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som beskrevet i artikkel 45 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU, med angivelse av typen situasjon,
- e) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha blitt underrettet i henhold til artikkel 45 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU av vedkommende myndighet i vertsstaten, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 7 i nevnte direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- f) antallet tilfeller der en vedkommende myndighet, etter å ha underrettet vedkommende myndighet i AIF-forvalterens hjemstat om en situasjon som beskrevet i artikkel 45 nr. 7 i direktiv 2011/61/EU, har truffet tiltakene fastsatt i artikkel 45 nr. 8 i nevnte direktiv, med angivelse av typen tiltak som er truffet,
- g) antall underretninger som er sendt og underretninger som er mottatt i henhold til artikkel 50 nr. 5 i direktiv 2011/61/EU, med angivelse av de tiltakene som er truffet som følge av underretningen,

- h) når det gjelder anmodninger om bistand fra vedkommende myndighet, skal følgende opplysninger gis:
- antallet og typen anmodninger,
 - antallet anmodninger som er avslått, og begrunnelsen for avslaget,
 - graden av tilfredshet med bistanden som er mottatt, samt eventuelle problemer som oppsto,
 - gjennomsnittlig svartid,
- i) når det gjelder anmodninger om bistand mottatt av vedkommende myndighet fra vedkommende myndigheter i andre medlemsstater, skal følgende opplysninger gis:
- antallet og typen anmodninger,
 - antallet anmodninger som er avslått, og begrunnelsen for avslaget,
 - gjennomsnittlig svartid,
- j) antallet stedlige tilsyn eller granskinger som vedkommende myndighet har gjennomført i en annen medlemsstat i henhold til artikkel 54 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, og antallet anmodninger om stedlige tilsyn eller granskinger i en annen medlemsstat som er avslått.

Artikkel 4

Når det gjelder problemer med måten meldingssystemet i henhold til artikkel 32 og 33 i direktiv 2011/61/EU virker på, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) gjennomsnittlig tid som går fra den fullstendige meldingen blir mottatt fra en AIF-forvalter, til mottakermyndigheten underretter vedkommende myndighet i vertsstaten,
- b) gjennomsnittlig tid som går før AIF-forvalteren har fått underretning fra vedkommende myndighet i sin hjemstat om at den kan drive grensekryssende virksomhet, beregnet fra den dato meldingen oversendes til vedkommende myndighet i vertsstaten,
- c) antallet anmodninger fra vedkommende myndighet i vertsstaten om klargjørende opplysninger i tilknytning til underretningen,
- d) antallet tvister vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten er innblandet i tilknytning til meldingsprosessen.

Artikkel 5

Når det gjelder spørsmål om investorvern i forbindelse med AIF-er som markedsføres eller forvaltes fra en annen medlemsstat, og AIF-er som markedsføres i henhold til artikkel 43 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) antallet og typen klager fra investorer til vedkommende myndighet i forbindelse med AIF-er som markedsføres eller forvaltes av en AIF-forvalter som er etablert i en annen medlemsstat, begrunnelsen for klagen samt hvordan disse klagen er blitt behandlet,
- b) dokumentasjon på at det blant investorene råder uklarhet med hensyn til fordelingen av tilsynsoppgaver mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten,
- c) eventuelle spørsmål om hvordan de tiltakene som AIF-forvalteren har truffet for å markedsføre AIF-er, og de ordningene som er fastsatt for å forhindre at andeler eller aksjer i AIF-et blir markedsført overfor ikke-profesjonelle investorer, virker, i henhold til kravene i bokstav h) i vedlegg IV til direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 6

Når det gjelder mekling gjennom ESMA, skal vedkommende myndigheter framlegge opplysninger om graden av tilfredshet med ESMA's mekling i spørsmål om hvordan passet for AIF-forvaltere etablert i Unionen som forvalter og/eller markedsfører AIF-er etablert i Unionen, virker.

Artikkel 7

Når det gjelder effektiviteten av innsamlingen og utvekslingen av opplysninger med henblikk på overvåking av systemrisikoer, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) antallet tilfeller der vedkommende myndighet har mottatt opplysninger fra en annen vedkommende myndighet i forbindelse med overvåking av systemrisiko, der det skilles mellom
 - opplysninger som regelmessig gjøres tilgjengelige i samsvar med artikkel 25 nr. 2 første punktum i direktiv 2011/61/EU,
 - opplysninger om viktige kilder til motpartsrisiko som er oversendt bilateralt i samsvar med artikkel 25 nr. 2 annet punktum i direktiv 2011/61/EU,
 - opplysninger som er utvekslet etter behov i samsvar med artikkel 53 i direktiv 2011/61/EU,
- b) antallet tilfeller der vedkommende myndighet har utvekslet opplysninger med en annen vedkommende myndighet i forbindelse med overvåking av systemrisiko, der det skilles mellom
 - opplysninger som rapporteres regelmessig i samsvar med artikkel 25 i direktiv 2011/61/EU,
 - opplysninger som utveksles bilateralt etter behov i samsvar med artikkel 53 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 8

Når det gjelder AIF-forvaltere etablert i Unionen som markedsfører AIF-er etablert i en tredjestat i samsvar med artikkel 36 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) de lovbestemmelsene som fastsetter at markedsføringen er tillatt, herunder en beskrivelse av særlige vilkår som kommer til anvendelse,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i Unionen som har tillatelse fra vedkommende myndighet til å markedsføre på sitt territorium AIF-er etablert i en tredjestat, i henhold til artikkel 36 i direktiv 2011/61/EU, og antallet AIF-er etablert i en tredjestat som markedsføres,
- c) antallet anmodninger om opplysninger som vedkommende myndighet har sendt til AIF-forvaltere etablert i Unionen i forbindelse med markedsføringen av AIF-er etablert i en tredjestat,
- d) håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner som er iverksatt overfor AIF-forvaltere etablert i Unionen i forbindelse med markedsføringen av AIF-er etablert i en tredjestat.

Artikkel 9

Når det gjelder AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører AIF-er i samsvar med artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) de lovbestemmelsene som fastsetter at markedsføringen er tillatt, herunder en beskrivelse av særlige vilkår som kommer til anvendelse,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører AIF-er på vedkommende myndighets territorium i samsvar med artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU, og antallet AIF-er som markedsføres,
- c) antallet anmodninger om opplysninger som vedkommende myndighet har sendt til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i forbindelse med markedsføringen av AIF-er i henhold til artikkel 42 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU,
- d) håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner som vedkommende myndighet har iverksatt overfor AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i forbindelse med forpliktelsene fastsatt i artikkel 22, 23, 24 og 26–30 i direktiv 2011/61/EU.

Artikkel 10

Når det gjelder AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører AIF-er etablert i Unionen i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) de lovbestemmelsene som fastsetter at forvaltningen er tillatt, herunder en beskrivelse av særlige vilkår som kommer til anvendelse,
- b) antallet AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som forvalter på vedkommende myndighets territorium AIF-er etablert i Unionen, og antallet AIF-er etablert i Unionen de forvalter,
- c) antallet anmodninger om opplysninger som vedkommende myndighet har sendt til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat i forbindelse med forvaltningen av AIF-er etablert i Unionen.

Artikkel 11

Når det gjelder forekomsten og effektiviteten av samarbeidsordninger for overvåking av systemrisiko mellom vedkommende myndighet i en medlemsstat og tilsynsmyndigheten i en tredjestat, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) eventuelle andre bilaterale samarbeidsordninger som finnes mellom vedkommende myndighet og tilsynsmyndighetene i tredjestater enn dem som er framforhandlet og avtalt innenfor rammen av ESMA og de berørte tredjestatene,
- b) når det gjelder anmodninger om opplysninger eller bistand som vedkommende myndighet har sendt til myndigheter i tredjestater i samsvar med samarbeidsordningene:
 - antallet og typen anmodninger,
 - antallet anmodninger som er avslått, og begrunnelsen for avslaget,
 - graden av tilfredshet med bistanden som er mottatt, herunder eventuelle problemer som oppsto,
 - gjennomsnittlig svartid,
- c) antall stedlige tilsyn som vedkommende myndighet har anmodet tilsynsmyndigheten i en tredjestat om å utføre på dens vegne, i samsvar med samarbeidsordninger, samt antallet anmodninger om stedlige tilsyn som ble avslått,
- d) antallet tilfeller der det i samsvar med samarbeidsordningene ble mottatt opplysninger det ikke var anmodet om, fra tilsynsmyndigheten i en tredjestat, om
 - alle kjente vesentlige hendelser som vil kunne ha en negativ innvirkning på en enhet det føres tilsyn med,
 - håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner, herunder tilbakekalling, midlertidig oppheving eller endring av relevante tillatelser eller registreringer, som gjelder eller har tilknytning til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører eller forvalter AIF-er på vedkommende myndighets territorium,
- e) antallet tilfeller der vedkommende myndighet har utvekslet opplysninger mottatt fra tilsynsmyndigheter i tredjestater med andre vedkommende myndigheter i forbindelse med overvåking av systemrisiko i samsvar med samarbeidsordningene.

Artikkel 12

Når det gjelder spørsmål om investorvern i forbindelse med markedsføring og forvaltning i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning, skal vedkommende myndighet framlegge følgende opplysninger:

- a) antallet og typen klager som investorer har sendt til vedkommende myndighet i forbindelse med AIF-er som markedsføres på dens territorium i henhold til gjeldende nasjonal lovgivning,
- b) håndhevings- eller tilsynstiltak eller sanksjoner iverksatt av vedkommende myndighet, herunder tilbakekalling, midlertidig oppheving eller endring av relevante tillatelser eller registreringer, som gjelder eller har tilknytning til AIF-forvaltere etablert i en tredjestat som markedsfører eller forvalter AIF-er på dens territorium, eller AIF-er etablert i en tredjestat som markedsføres på dens territorium av AIF-forvaltere etablert i Unionen.

Artikkel 13

Når det gjelder egenskaper ved en tredjestats rettslige og tilsynsmessige ramme som kan være til hinder for at vedkommende myndighet kan utøve sine tilsynsfunksjoner på en effektiv måte, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) problemer eller hindringer for anvendelsen av den rettslige og tilsynsmessige rammen som vedkommende myndighet har møtt når de har ført tilsyn med AIF-forvaltere etablert i en tredjestat eller AIF-er etablert i en tredjestat,
- b) problemer med å få opplysninger direkte fra AIF-forvaltere etablert i en tredjestat.

Artikkel 14

Når det gjelder måten ordningene nevnt i artikkel 1 bokstav a) og b) virker på, skal vedkommende myndigheter framlegge følgende opplysninger:

- a) dokumentasjon på at AIF-forvaltere som var etablert på deres territorium, har flyttet til tredjestater, med angivelse per tredjestat av hvor mange AIF-er dette gjelder og samlede eiendeler de forvalter, samt årsakene til flyttingen,
- b) detaljerte opplysninger om mulige markedsforstyrrelser og konkurransevridninger som er identifisert eller forventes mellom innretninger for kollektiv investering som er etablert i Unionen og innretninger for kollektiv investering som er etablert i tredjestater, og mellom forvaltere av innretninger for kollektiv investering som er etablert i Unionen og innretninger for kollektiv investering som er etablert i en tredjestat,
- c) dokumentasjon på at forvaltere av innretninger for kollektiv investering etablert i Unionen som har tillatelse på deres territorium, har møtt problemer eller begrensninger når de skal etablere virksomhet eller markedsføre innretninger for kollektiv investering som de forvalter, i en tredjestat, med angivelse av tredjestater dette gjelder,
- d) dokumentasjon på at det i tredjestater foreligger begrensninger eller problemer som avskrekker forvaltere av innretninger for kollektiv investering etablert i Unionen som har tillatelse på deres territorium, fra å etablere virksomhet eller innretninger for kollektiv investering som de forvalter i en tredjestat, med angivelse av tredjestaten,
- e) opplysninger om andre generelle eller spesielle problemer forvaltere av innretninger for kollektiv investering etablert i Unionen møter når de skal etablere virksomhet eller markedsføre innretninger for kollektiv investering som de forvalter, i en tredjestat, med angivelse av tredjestaten.

Artikkel 15

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. desember 2014.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President